

Ο ΕΚΛΟΓΕΥΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΔΡΩΝ

..... Λαί! σου μιλή η καρδιά μας
 Διχ' μιλοῦνε οι σκοποὶ μας, οὐτε τὰ σφαιροτά μας.
 I. ΔΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

Ἡ ἐφημερίς ἡμῶν ἐκδίδεται εἰς μίαν τῶν σπουδαιότερων φάσεων τῆς ἐνεργείας τοῦ πολίτου. Ἐκδίδεται ἀηλαθῆ σήμερον, ὅτε ὁ λαὸς προσκαλεῖται νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ.

Ὁ λαὸς ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ διαθέτει τὴν τύχην του αὐτὸς ὁ ἴδιος, διότι εἶναι ὁ αὐστηρὸς κριτὴς τῶν μεχρι τοῦδε πράξεων καὶ τῶν ὑποσχέσεων τῶν ὑποψηφίων.

Τί πρέπει νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν;

Τοῦτο ἴσα ἴσα ἐργόμεθα ἡμεῖς νὰ τῷ υποβάλωμεν καὶ νὰ ὑποβοηθήσωμεν τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

Εἴμεθα ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ πονοῦμεν αὐτόν.

Θέλουμεν ἢ κρίσις του νὰ ἦναι αὐστηρά καὶ δικαία.

Θέλουμεν ἢ ψῆφος του ν' ἀναδείξῃ τοὺς ἀληθεῖς ἐκλεκτούς του.

Ὁ ΕΚΛΟΓΕΥΣ λοιπὸν ἐκδίδεται μόνον δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν καὶ θὰ ζήσῃ μόνον ἄχρις οὗ φέρῃ αὐτὸν εἰς πέρας.

Λαί!

Ἐπειτα ἀπὸ λίγες μέρες θὰ ἐκλέξῃς τοὺς ἀντιπρόσωπους σου, ποῦ θὰ πῆ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ ὄνομά σου θὰ μαζώνονται κάθε τόσο νὰ ἀποφασίζουσι διὰ τὴν τύχην τῆς πατρίδος, διὰ τὴν τύχην σου, διὰ τὴν τύχην τῶν παιδιῶν σου. Ἐχεις λοιπὸν χρέος πρὶν πᾶς εἰς τὴν κάλπην νὰ ψηφίσῃς, νὰ σκεφθῆς καλὰ ποῖους πρέπει νὰ ψηφίσῃς.

Ἄν εἶχες μία μικρὴ ὑπόθεσι ἑκατὸ δραχμῶν, καὶ ἦσθαι ἀναγκασμένος νὰ στείλῃς ἕναν ἀνθρωπο ξένον νὰ σοῦ τὴν τελειώσῃ, δὲν θὰ ἐσυλλογιζόσουνα ποῖον θὰ στείλῃς διὰ νὰ σοῦ κάμῃ τὴ δουλειά σου καθὼς θέλεις, νὰ κυττάξῃ τὸ συμφέρον σου, νὰ μὴ σὲ ζημιώσῃ, νὰ μὴ σὲ ἀπατήσῃ;

Βέβαια, ναί.

Ὅτι θὰ ἔκανες διὰ τὴ μικρὴ ἐκείνη ὑπόθεσι τῶν ἑκατὸ δραχμῶν σου ζητοῦμε νὰ κάμῃς καὶ σήμερα εἰς τὴν ἐκλογὴν. Ποῦ θὰ πῆ, νὰ σκεφθῆς καλὰ νὰ ἐκλέξῃς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι νὰ μὴ σὲ ζημιώσουσι, νὰ μὴ σὲ ἀπατήσουσι.

Τί θὰ πῆ ἀντιπρόσωποι;

Οἱ ἀντιπρόσωποι εἶσαι ἐσύ, ὦ λαί! Ὅτι, κάμουν τὸ κάμεις ἐσύ. Οἱ λόγοι ποῦ βγαίνουν ἀπὸ τὸ στόμα τους, εἶναι λόγοι δικοί σου. Ἡ ψῆφος ποῦ δίνουσι ἔς τὴ Βουλὴν, εἶναι ψῆφος ποῦ δίνεις ἐσύ μὲ τὸ χέρι σου.

Βλέπεις λοιπὸν πόσο σπουδαῖο πρᾶγμα εἶναι νὰ ξέρῃς τί θὰ ποῦνε καὶ τί θὰ ψηφίσουσι;

Ἄλλὰ, πρῶτα ἀπὸ ὅλα πρέπει νὰ ξέρῃς τί πρέπει νὰ ποῦνε ἢ τί πρέπει νὰ ψηφίσουσι. Πρέπει νὰ ἔχῃς μία καθαρὴ ἰδέα ποῖες ἀνάγκαις ἔχεις, ὄχι σάν ἄτομο, ἀλλὰ σάν λαὸς, καὶ ἔπειτα νὰ ἐξετάσῃς καλὰ, καὶ ἐλευθερὸς ἀπὸ κάθε πρόληψιν καὶ ἀπὸ κάθε ἀτομικὸν συμφέρον, τὸ ὅποιον δὲν ἤθελε συμβιβάζεται μὲ τὰ γενικὰ συμφέροντα, ἂν ἢ ἰδέαις ὅπου ἔχουσι ἐκεῖνοι εἶναι ἠϊότεραι ἰδέαις ὅπου ἔχεις καὶ ἐσύ, καὶ ἂν ἢ ψῆφος, ὅπου σκοπεύουσι νὰ δώσουσι εἰς τὴ Βουλὴν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς γενικὰς ἀνάγκαις τῆς πατρίδος, ὡς ἐσύ τὰς στοχάζεσαι.

Εἰς τα ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, ὅπου ὑπάρχουσι Βουλῆς καὶ Συντάγματα, ὅταν θὰ γίνουσι ἐκλογαὶ εἰς τοὺς πολίτας, οἱ ὁποῖοι ξεύρουσι τί χρειάζεται ἔς τὸ ἔθνος τους καὶ τί ἀνάγκαις ἔχουσι, σχηματίζουσι ΕΚΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ. Οἱ Σύλλογοι ἐτούτοι συναζώνται καὶ σκέπτονται ποῖοι ἀπὸ τοὺς συμπολίτας τους εἶναι κατάλληλοι νὰ τοὺς ἀντιπροσωπεύουσι εἰς τὴ Βουλὴν, ποῦ θὰ πῆ εἰς ποῖους πρέπει νὰ ἐμίστευθῶσι τὴν τύχην τους καὶ τὴν τύχην τῆς πατρίδος ὁλόκληρης. Τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς δὲν τοὺς πέρνουσι ἀπὸ τὸ δρόμο. Τοὺς γνωρίζουσι ἀπὸ χρόνια. Ἐχουσι ἀπόδειξιν διὰ τὴν τιμιότητά τους καὶ διὰ τὸ χαρακτῆρά τους, καὶ γνωρίζουσι καλὰ τί καθ' ἕνα ἀπὸ αὐτούς σκέπτεται διὰ κάθε πρᾶγμα. Πότε ἕμεις ἔ-

δῶ ἐσυνέβηκε ἔτσι; Ἐδῶ, κάθε φορά, ποῦ εἶναι ἐκλογές, βγαίνουνε κάτι ἀρχοντόπουλα, με γάντια ἢ με χωρίς γάντια, με καπέλλα ἢ με χωρίς καπέλλα, τρέχουν εἰς χώρας καὶ εἰς χωριά με τες ἀμαξες, σφίγγουνε τὸ ρόζιασμένο χέρι τοῦ γεωργοῦ καὶ τοῦ τεχνίτη, τὸν χτυπάνε εἰς τὴν πλάτη, χαμογελᾶνε εἰς ὅ,τι λέει. τὸν κερνᾶνε καὶ κανένα κρασί, καὶ ἔπειτα τοῦ λένε ΝΑ ΤΟΥΣ ΚΑΜΗ ΤΗ ΧΑΡΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΩΣΗ ΤΗΝ ΨΗΦΟΝ ΤΟΥ, ποῦ θά πῆ τὸ πολυτιμότερό του πράγμα, καθὼς θά τοῦ ἐλέγανε νὰ τοὺς κάμη τὴν χάρι νὰ τοὺς δείξη τὸ σπῆτι τοῦ τάδε ἢ τοῦ δαίνα, ἢ νὰ τοὺς δώση τὸ ραβδί ὁποῦ τοὺς ἔπεσε διὰ νὰ μὴν καταβῶνε ἀπὸ τὸ ἄλογο καὶ κάμουν τὸ κόπο. Καὶ ὁ γεωργός, καὶ ὁ τεχνίτης, πιάνεται εἰς τὴν παγίδα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ γαῖδια, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ εὐμορφα λόγια, καὶ τρέχει ἐνθουσιασμένος καὶ ψηφίζει τοὺς ἀρχοντες ἐκείνους... οἱ ὅποιοι οὔτε τες ἀνάγκες του ξέρουνε, οὔτε τὰ ἀληθινὰ του συμφέροντα, οὔτε ἐσκεπθῆκανε ποτὲ τί πρέπει νὰ κάμουνε διὰ νὰ ἐλαφρῶσουνε τὴ θέσι του καὶ νὰ καλλιτερεύσουνε τὴ κατάστασί του, ἀλλὰ θεωροῦνε τὴ Βουλὴ σὰν ἓνα θέατρο, εἰς τὸ ὅποιο θά ἔμβουνε νὰ κάμουνε φιγούρα, ἢ σὰν ἓνα σκαλι εἰς τὸ ὅποιο εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ πατήσουνε διὰ νὰ ἀναβῶνε, καὶ τὴν πατρίδα σὰν ἓνα ἀμπέλι τοῦ ὁποίου αὐτοὶ ἔχουνε δικαίωμα νὰ πέρνουνε τὸν καρπὸ, καὶ ὁ λαὸς ἔχει τὸ χρέος νὰ τὸ δουλεύη.

Ἄν εὐρεθῆ κανένας νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς ἀρχοντες ἐτούτους τί σκοπεύουνε νὰ κάμουνε ἔς τὴ Βουλὴ, τοῦ ἀποκρίνονται με ἓναν τρόπο προστατευτικὸν ὅτι θά ὑποστηρίξουνε τὰ καλὰ καὶ θά πολεμήσουνε τὰ κακὰ. Ἄλλ' ἂν τοὺς ἐρωτήσῃ τί στοχάζονται διὰ καλὰ καὶ τί διὰ κακὰ, μαζόνουν τες πλάτες καὶ θαυμάζουνε διὰ τὴν τόλμη τοῦ χαμένου ἐκείνου, τὸν ὅποιον δὲν φθάνει ὅτι ἐκαταδεχθῆκανε καὶ τοῦ ἐσφίζανε τὸ χέρι, ἀλλὰ ἔχει καὶ τὴν ἀπαίτησι νὰ μάθῃ τί φρονοῦνε...

Καὶ ἔπειτα παραπονούμεθα, ὅτι τὰ πράγματα δὲν πηγαίνουν καλὰ, ὅτι ἡ ἀνατροπὴ τοῦ λαοῦ εἶναι παραμελημένη, ὅτι τὸ ἐμπόριο καὶ ἡ βιομηχανία πνέουν τα λοῖσθια, ὅτι ἡ γεωργία εὐρίσκειται ἀκόμη εἰς τα σπάργανα, ὅτι ἔχουμε ἀκόμη τὸ τούρκικο φορολογικὸ σύστημα, ὅτι καὶ ὁ μικρότερος ὑπάλληλος τῆς κυβερνήσεως καὶ ὁ μικρότερος ἀποσπασματάρχης εἶναι πασσᾶς, μεταχειριζόμενος τὸ λαὸ σὰν ἀφρικανούς σκλάβους, ὅτι δὲν ἔχουμε δρόμους εἰς τὸ Κράτος, οὔτε γεφύρια διὰ νὰ περνᾶμε τοὺς ποταμούς, ὅτι πέρνουνε τα παιδιὰ μας ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά μας καὶ ἀπὸ τὴν ἐργασία καὶ τὰ στέλνουνε εἰς τὰ στρατόπεδα ὅπου πεθαίνουν ἀπὸ τὴν δυσεντερία, ἢ τὰ σωριάζουνε εἰς τοὺς στρατῶνες ὅπου πεθαίνουν ἀπὸ χτικιὸ ἢ μαθαίνουνε τὴν τεμπελιά, τὸ ὅποιο εἶναι χειρότερο, — ἐνῶ τὰ παιδιὰ ἐκείνωνε ταξιδεύουνε ἔς τὴν Εὐρώπη, ὅπου διασκεδάζουνε με χρήματα τοῦ ἔθνους, ὡς ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἂν καταταχθῶνε εἰς τὸ στρατὸ, τὸ κάνουνε ἀπὸ φαντασία διὰ νὰ γένουνε ἀξιώματικοὶ καὶ νὰ φορέσουν σπαλιέτες καὶ σπιρούνια...

Λ α έ!

Ἔχεις ἄδικο νὰ παραπονιέσαι διὰ τὴν κατάστασιν σου αὐτὴν, διότι ἐσὺ εἶσαι ἡ πρώτη καὶ μόνη αἰτία. Ὅσοι κανένας τῆς ἐκλογῆς ὅπως τες κανένας, ὅσοι ἐκλέγεις ἀντιπροσώπους σου αὐτοὺς τοὺς ὁποίους ἐκλέγεις, ποῦ θά πῆ ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι τίποτε κοινὸν δὲν ἔχουν με ἐσέ, οἱ ὅποιοι συλλογίζονται ὅχι πῶς νὰ ἐλαφρῶσουνε τὸ βῆρος σου, νὰ εὐκολύνουνε τὴν ἐργασία σου, ἀλλὰ πῶς νὰ γένουνε ἀρεντάδες σου καὶ νὰ ζῶνε με τοῦ ἰδρωτὰ σου, ... ἡ κατάστασί σου, ὅχι μόνον δὲν θά καλλιτερεύῃ, ἀλλὰ θά πηγαίῃ εἰς τὸ χειρότερο.

Λ α έ!

Φθάνουνε τὰ λάθη ὁποῦ ἔκαμες ἕως τώρα, εἶναι καιρὸς νὰ ἀνοίξῃς τὰ μάτια, καὶ νὰ φροντίσῃς ὁ ἴδιος διὰ τὰ πράγματά σου. ἂν δὲν θέλῃς νὰ φανῆς ὅτι εἶσαι τῶ ὄντι ἀνάξιος διὰ ἐλευθερία, καθὼς λένε αὐτοὶ ποῦ σήμερα σὲ κολακεύουνε διὰ νὰ σοῦ ἀρπάξουνε τὴν ψῆφον...

Ἄλλὰ, πῶς;

Ὅχι τὸ πράγμα δὲν εἶναι τόσο δύσκολο, ὅσοι τὸ στοχάζεσαι.

Δὲν ὑπάρχουνε εἰς κάθε ἐπαρχία τρεῖς ἢ τέσσαρες ἀνθρώποι τίμιοι καὶ ὅπου νὰ πονοῦνε τὸν τόπο; τρεῖς ἢ τέσσαροι ἀνθρώποι βγαλμένοι ἀπὸ τὰ σπλάγχχνα σου, οἱ ὅποιοι νὰ γνωρίζουνε τες ἀνάγκες σου καὶ νὰ ἔχουνε τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐργασθῶνε διὰ νὰ τες θεραπεύσουνε; Ἄν ὑπάρχουνε — καὶ ἐγὼ διὰ τοῦτο δὲν ἀμφισβᾶλλω — ἐκλεξέ τους, καὶ χωρίς νὰ περιμείνῃς νὰ σὲ παρακαλέσουνε. Ἐκεῖνοι ποῦ σὲ παρακαλοῦνε νὰ τοὺς ἐκλέξῃς ἀντιπροσώπους σου, ἐκεῖνοι ὁποῦ σέρνουνε τὸ βουλευτικὸ ἀξίωμα εἰς τὰ κ α π η λ ῖ α, πρὶν ἀκόμη τὸ λάβουνε, δὲν εἶναι ἄξιοι διὰ νὰ σὲ ἀντιπροσωπεύσουνε.

Ἄν ἔμεις καὶ τοῦτο δὲν μπορῆς νὰ τὸ κάμῃς, ἂν στοχάζεσαι πῶς σοῦ εἶναι δύσκολο νὰ εὐγγῆς ἀπὸ τὸ σύστημα εἰς τὸ ὅποιο σὲ ἐσυνείθισαν οἱ πολιτικοὶ κατ'εργαρέοι τόσα χρόνια, κάμε ἓνα ἄλλο, τὸ ὅποιο εἶναι εὐκολώτερο. Ἐρώτησε πρῶτα τοὺς κυρίους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἔρχονται καὶ σοῦ ζητοῦνε τὴ ψῆφόν σου διὰ ἐ λ ε η μ ο σ ὺ ν η, τί σκοπεύουνε νὰ κάμουνε εἰς τὴ Βουλὴ, ἂν ἐκλεχθῶνε, τί σκοπεύουνε νὰ προτείνουνε, τί σκοπεύουνε νὰ ὑποστηρίξουνε; ἂν σοῦ πῶνε ὅτι εἶναι ἔτοιμοι νὰ σοῦ κάμουνε ὅτι θέλεις, πῆς τους ὅτι δὲν θέλεις θέσεις καὶ χάρες, ἀλλὰ πράγματα γενικοῦ συμφέροντος. Ὑποχρέωτέ τους νὰ ἐκφρασθῶνε με ἓνα πρῶγραμμα καθαρὰ διὰ κάθε πρᾶγμα, ὥστε νὰ μὴ μποροῦνε ἔπειτα νὰ τὰ στρίψουνε, καὶ δόσε τους νὰ ἐνοήσουνε ὅτι τοὺς ψηφίζεις, ἀλλὰ ὅτι δὲν θά τοὺς συγχωρήσῃς νὰ σὲ ἀπατήσουνε, ὅτι ἂν τὸ κάμουνε θά τοὺς λιθοβολήσῃς, καὶ ὅτι ἂν δὲν ὑπάρχῃ νόμος, ὁ ὅποιος νὰ τιμωρῇ τοὺς ἀπιστοὺς καὶ ἀπατεῶνες ἀντιπροσώπους, ὑπάρχει ἡ θέλησίς σου, ἡ ὁποία εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ κάθε νόμο. Ἐξέτασε ἂν ἐκεῖνοι, ὅπου προσφέρουνται νὰ σὲ ἀντιπροσωπεύουσι, εἶναι εἰς τὴν ἰδιωτικὴν τους ζωὴν τίμιοι καὶ εὐσυνειδητοὶ, διότι ἐκεῖνος, ὁποῦ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν του

ζωή είναι άτιμος και άσυνειδητος, δεν μπορεί ποτέ να ήναι τιμιος και εύσυνειδητος πολιτικός.

Λ α έ !

Σκέψου ότι έχεις μεγάλην εὐθύνην. Ἄν ἐξακολουθήσῃς διὰ ὀλίγον καιρὸ ἀκόμη τὸ αὐτὸ ἐκλογικὸ παίγνιδι, ὅπου παίζεται ἕως σήμερα, θα ἔλθῃ γενικὴ παραλυσία, τῆς ὅποιος ἀποτέλεσμα θὰ ἦναι ἡ στέρησι τῆς ἐλευθερίας σου. Θέλεις νὰ πᾶσῃς πάλιν ἀπὸ κἀκεῖ εἰς τὸν τουρκικὸ ζυγὸν, ἢ εἰς ἄλλον χειρότερον; Ἄν τὸ θέλῃς, ἐξακολούθησε νὰ κάνῃς ὅ,τι ἕως τώρα.

Ἄλλὰ δὲν τὸ πιστεύω. Ἐσὺ ἀγαπᾷς τὴν ἐλευθερίαν, διότι ἡ ἐλευθερία αὐτῆ σου στοιχίζει ποτάμια αἵματα. Ἄν ἔσφαλῃς ἕως τώρα, τὸ ἔπαθες διότι οἱ κ α τ ε ρ γ α ρ ε ὶ σ ῆ ἀπατήσανε καὶ σὲ ἐθυσίασανε εἰς τὰ συμφρονά τους, διότι σοῦ ἐπαρστήσανε τὴν ἐλευθερίαν μὲ ψεύτικη μορφή.

Ο ΕΚΛΟΓΕΥΣ νομίζει, ὅτι ἔχει χρέος νὰ σοῦ ἀνοίξῃ τὰ μάτια καὶ νὰ σοῦ δείξῃ τὸ λακκὸ εἰς τὸν ὅποιον ὀλίγοι διεφθαρμένοι, ὠρελούμενοι ἀπὸ τὴν ἀπλότητά σου καὶ τὴν εὐπιστίαν σου, γυρεύουνα νὰ σὲ ριζώουνα.

Καὶ θὰ τὸ κάμῃ.

ΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ.

Μεγάλην θὰ ἡσθανόμεθα χαρὰν, ἐὰν ἐδύλομεν τὸν λαὸν σκεπτόμενον, τώρα ἐπικυριωμένων τῶν ἐκλογῶν περὶ τῶν ἀντιπροσώπων του.

Διατὶ τάχα νὰ μὴ συνέλθωσιν αἱ διαφόροι συντεχνίαι καὶ συκερθεῶσιν ἢ ἀναθέσωσιν εἰς ἕνα νὰ τοῦς ἀντιπροσωπεύσῃ εἰς τὴν βουλὴν;

Διατὶ τάχα καὶ αὐταὶ νὰ μὴ ὑποστηρίζουν, ἕνα οἰονδήποτε, ὅστις πρότερον ἤθελε σαφῶς ἐκφράσαι εἰς αὐτὰς τὰς γνώμας του, τὰς ἀρχὰς του, τὰς ἰδέας του;

Διατὶ τάχα καὶ αὐτοὶ οἱ ἐμπορικοὶ καὶ βιομηχανικοὶ σύλλογοι, νὰ μὴ ὑποστηρίζουν τινὰ, ὅστις ἤθελε ταῖς ἐκφράσαι τὴν γνώμην του, οὐχὶ μόνον ἐπὶ τῶν διαφόρων ζητημάτων, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, τὸ ὅποιον σήμερον εἶναι τὸ μέγιστον καὶ ἐνδιαφέρουσι ἁμέσως τὴν τάξιν αὐτῶν;

Πρέπει ὅμως οἱ ὑποψήφιοι νὰ ἐκφρασθῶσι πρῶτον καθαρῶς. Διότι τὰ προγράμματα καὶ τὰ συλλεκθητήρια εἶναι τὰ συμβόλαια τὰ ὅποια ὑποχρεῶσιν καὶ τοῦς ἐκλογεῖς καὶ τοῦς υποψηφίους ἀλληλογεγῶς.

— Πλέον τῶν ἑκατῶν ἀξιωματικῶν ἐκ διαφόρων ὄψεων ἐζήτησαν ἀδείας ὅπως ἐκτεθῶσιν ὡς ὑποψήφιοι εἰς τὰς ἐκλογάς.

Φρονοῦμεν ὅτι οἱ κ. κ. ἀξιωματικοὶ δὲν ἔπρεπε νὰ κάμωσι τὴν κατάχρησιν τοῦ ἄρθρου τοῦ Συντάγματος δι' οὗ τοῖς ἐπιτρέπεται τοῦτο.

Ἄν νομίζωσι ὅτι εἶναι οἱ ἄριστοι διὰ νὰ σκερθῶσι διὰ τὰς τύχας τῆς πατρίδος, νὰ ἦναι ὅ,τι οἱ καθ' Ὀμηροῦ βουλευφόροι ἄνδρες, ἢ ὅτι ἤλθεν ὁ καιρὸς νὰ γεραιοποιήσωσι τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν γνώσεις ἐν τῇ Βουλῇ, ἔπρεπε νὰ παραιτηθῶσιν ἀπὸ τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ νὰ ἀρῆσων εἰς ἄλλους τὸ στάδιον αὐτό, καὶ ὅχι νὰ κρατῶσι τὴν ἀρχιαιότητα των, ἐμποδιζόντες οὕτω τοῦς κατωτέρους νὰ προαχθῶσι καὶ ἀφίνοντες αὐτοῦς νὰ γεραιοκωσῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ὅ,τι εἴπαιν.

Ἡμεῖς ὅμως ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν εἶδομεν πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἐκτάκτου ἰκανότητος στρατιωτικῆς ἢ πολιτικῆς. Ἐὰν πρόκηται οἱ κύριοι οὗτοι ἐρχόμενοι ἐν τῇ Βουλῇ καὶ κατασόμενοι ἐν ἐνὶ τῶν προσωπικῶν κομμάτων νὰ λέγωσιν ἐν ἀπλοῦν ΝΑΙ ἢ ΟΧΙ, τότε εὐρίσκομεν ἀρκετοὺς τοιοῦτους πολιτικοὺς καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ χάσῃ ὁ στρατὸς τοῦς ἄνδρας τοῦ διὰ τὸσον εὐτελεῖς πρᾶγμα.

Ἐχομεν μάλιστα ἰδιαιτέρας πληροφορίας, ὅτι οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν ἐζήτησαν ἀδείας διὰ ν' ἀπορῶσιν ἢ ὑπηρεσίαν ἢ μετᾶθεσιν, δηλ. διὰ λόγους καθαρῶς φυγοπανίας ἢ τερπελιάς.

Ἡμεῖς θέλομεν τὸν στρατιώτην ἀληθῆ στρατιώτην καὶ δὲν εἶναι λόγοι, οἱ ἄνω ἐκτεθέντες, διὰ νὰ καταχρῶνται οἱ ἀξιωματικοὶ ἐν ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ὑπηρεσίαν, ἐν στιγμαῖς ἐθνουσιασμοῦ ὑπὲρ τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Ὁθωνος.

Ὁ ἀξιωματικὸς πρέπει νὰ ἦναι ἡ παππᾶς παππᾶς ἢ ζευγᾶς ζευγᾶς. Ἄν δὲ νομίζωσιν οἱ ἀξιωματικοὶ ὅτι δύνανται καὶ τὰ δύο νὰ κάμωσι ἀπατῶνται. Δὲν ἀρκεῖ κενεὶς νὰ κρεμᾷ γαλόνα διὰ νὰ εἴναι στρατιώτης. Τοῦ στρατιώτου ἡ ἀποστολὴ ἦναι εἰς τὰ γυμνάσια καὶ τοῦς πολέμους. Τὸ διάθεμα ὅμως τῶν κυρίων ἀξιωματικῶν ἀποδεικνύει ἄπαξ ὅτι πόσον ἐξεφυλλίσθη ὁ γνήσιος Ἕλληνας.

Ὁ ἀρεικάνιος κατήντησεν ἢ ἀπορεύθη τὴν ὁμίην τῆς κυρίτιδος.

Εἶναι καὶ τοῦτο σύμπτωμα, διὰ τὸ ὅποιον κατηντήσαμεν ὁ περιγελασ τοῦ φρουροῦ τῆς Πλευρᾶς Ὁσμᾶν πασᾶ.

Ἄλλως καὶ ὑπὸ πολιτικῆν ἐπιφάν τὸ πρᾶγμα θεωρούμεν δὲν μᾶς διδῆ τὰς ἀπαιτούμενας ἐλπίδας.

Δυσὴ τρεῖς στρατιωτικοὶ, αἰτίους ἐξέδοσαν πρόγραμμα ὡς ἐκ συμφώνου διαγράφουσι τὴν παρεῖαν των ἀρίστως διὰ τῶν λέξεων ὅτι θὰ φροντίσωσι διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος.

Ἄλλοι μόνον 2ν τὸ καλὸν τῆς πατρίδος συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀκολουθήσωσι μίαν τῶν ἐν τῇ βουλῇ προσωπικῶν μεριδῶν.

Θέλομεν ἀρχὰς καὶ ἀποκρούμεν πᾶσαν ὑποψήφισιν μὴ προδηλοῦσαν τοιαύτης. Ἄλλὰ περὶ τούτου προσεχῶς.

— Συνιστοῦμεν εἰς τὴν ἀνάγκωσιν παντὸς ἐκλογεῶς, τὸ κατωτέρω ἀπόσπασμα τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐκ Συροῦ ἀλληλογραφίας.

— Χαιρετίζομεν τὴν ἰδέαν τῆς συστάσεως καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ ἐν Πάτραις Ἐκλαδερτικοῦ Συλλόγου Μαῖρα.

Ἀναχωρεῖ ἀπὸ μίαν ἀρχὴν—ἀδιαφοροῦμεν περὶ τῶν προσώπων—ἀληθῶς ἀξίαν μελέτης καὶ σκέψεως. Θέλει βουλευτὰς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ καὶ ἀν ἐπιμείνη ἐξαλουθοῦσα νὰ ἐργάζεται μὲ ζῆλον θὰ τὸ ἐπιτύχη ἀφεύκτως.

Διότι ὁ λαὸς εἶναι ἡ μεγίστη δύναμις ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ εὐημερία παντὸς τόπου.

Θὰ νυχοῦμεθα νὰ ἐβλέπωμεν εἰς ἕλας τὰς ἐπαρχίας τοιαύτας τάσεσι.

Ἵποστηρίζει ἐπίσης καὶ τὴν ἀλλαγὴν τῶν προσώπων. Καὶ δικαίως, ἀφοῦ ὅλοι οἱ ἀπὸ τοῦ 43 μέχρι σήμερον πολιτευθέντες τίποτε ἄλλο δὲν ἐπραξάν εἰμὴ μόνον νὰ ἔχωσι ὡς ἀρχὴν τὸ γνωστὸν ὃ ἐν τῷ γαῶ δουλεύων ἐκ τοῦ γαοῦ τραφήσεται καὶ ἐρχόμενοι εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἐβνικῆς Ἀντιπροσωπείας, νὰ ἀποβλέπουσι εἰς συμφέροντα ἀτομικά, οὐδεμίαν ἀρχὴν ἢ ἰδέαν ἔχοντες, οὐδὲν φροντίζοντες διὰ τὸν τρέφοντα αὐτούς, ὡς κηφῆνας, λαὸν, καὶ συναλάττουσι τὴν ψῆφον αὐτῶν ἀκολουθοῦντες τυφλῶς ἀρχομανεῖς ἄνδρας, θεωροῦντας ὡς εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος, τὴν ὑπ' αὐτῶν κατὰληψιν τῆς ἐξουσίας,

Συγχαίρομεν εὐληκρινῶς τῷ Συλλόγῳ « Ἀζύρα » ἐπὶ τοῖς αἰσθημασί του καὶ εὐχοῦμεθα τὸ παράδειγμά του ν' ἀκολουθήσωσιν ἕλας αἱ ἐπαρχίαι.

— Ἐπίσης χαιρετίζομεν ἀπὸ καρδίας καὶ τὴν ἐκλογικὴν συνέλευσιν τῶν Σκιαθίων.

Ἀληθῶς εἶναι ἐντροπὴ εἰς τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας ἡ μικροτέρα καὶ ἀκροτάτη γωνία τῆς Ἑλλάδος νὰ διδάσκη εἰς ὅλους τοὺς ἐκλογεῖς ποῖον εἶναι τὸ καθήκον των καὶ πῶς πρέπει νὰ σκέπτονται.

Χαίρετε, Σκιαθιοί, σὰς στέλλομεν τὸν ἀδελφικὸν μας ἀσπασμόν.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ ΣΥΡΟΥ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Αὐγούστου 1879.

... Εἴμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν. Σὲ παρακαλῶ ἀνάφερέ μοι πόσοι ἐκ τῶν ὑποψηφίων ἔχουσι πρόγραμμα; Πόσοι ἐκ τῶν ἐκλογέων ἐρωτοῦσι καὶ ἠξεύρουσι τὰς ἀρχὰς τῶν ὑποψηφίων; Εἶδες τὸν ἕνα νὰ ἔχη σκοπὸν ἐπιπεφρασμένον τὴν κατάργησιν τοῦ μονίμου στρατοῦ; Τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ δαῖμα ἢ δαῖμα στρατιωτικοῦ συστήματος; Τὴν δαῖμα μεταβολὴν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος; Τὸν δαῖμα τρόπον πρὸς αὐξήσιν τῶν προσόδων μας; Τὴν δαῖμα ἰδέαν περὶ τοῦ λεγομένου ἐξωτερικοῦ ζητήματος κτλ. κτλ.

Εἰς τὰς συζητήσεις τῶν ἐκλογέων ἤκουσες ποτὲ κανένα νὰ θέτῃ οὕτω τὰ ζητήματα καὶ ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων νὰ γίνηται ἡ συζήτησις;

Οἱ Ζουλοῦ ἀγωνιζόμενοι ἔξουρου τί θέλουσι. Σαῖς ἔξου-

ρετε; Καὶ ὁμοῦ τοιαῦτα εἶναι τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουσι κάθε τόπον εἴτε ὑπὸ μοναρχικὸν εἴτε ὑπὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα.

Ἵστερα ἀφοῦ καθ' ὠρισμένων ἀρχῶν δὲν ἔχετε ν' ἀγωνισθῆτε πρέπει νὰ ἐλπίζετε, ὅτι τὰ πρόσωπα θὰ ἦναι διαφορα :

Τῶν πολιτευομένων ἡ πορεία ἔπεισε καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ ἐν Ἑλλάδι, ὅτι ὁ ἀγὼν αὐτῶν εἶναι ἀγὼν προσωπικῶν συμφερόντων καὶ φιλοδοξίας, πρέπει δὲ νὰ ἦσθε τόσο ἀφορεῖς ὥστε νὰ μὴ τὸ βλέπετε, ἢ τόσο (πῶς νὰ εἶπω;) ὥστε ἐπειδὴ τὸ λέγουσι ὅλοι, σαῖς νὰ διαφωνῆτε, μὴ στέργοντες ἡ σοφία σας νὰ λέγη τὴν σκάρην σκάρην, ὅπως τὴν λέγει ὁ κόσμος καὶ τὰ παιδιὰ. . . .

Θὰ ἔχαίρομεν ἐὰν ἐβλέπαμε τοὺς συλλόγους μελετῶντας διὰ τῶν μελῶν αὐτῶν καὶ ἀποστόλων των τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου διὰ στατιστικῶν καὶ ἄλλων πληροφοριῶν, καὶ ἔχοντας σημαίαν ὠρισμένων τινῶν μεταρρυθμίσεων ἀνευδεδειγμένης ἀνάγκης καὶ σκοπιμότητος. Θέλομεν τὸν τίτλον τοῦ πατριώτου, χωρὶς νὰ μᾶς κοστίζῃ μίαν ῥανίδα ἰδρώτος. . .

Παρακαλοῦμεν πάντα πολίτην εἴτε ἐκ τῆς Ἀττικῆς, εἴτε ἐκ τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους ν' ἀποστέλλῃ ὑμῖν τὰς σκέψεις του ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν τῆς ἐπαρχίας του, εἰς γλῶσσαν ἀπλήν, ἃς εὐχαρίστως θέλομεν καταχωρίσῃ ὅταν ἦναι σύμφωνοι μὲ τὰς ἀρχὰς ἡμῶν.

Ἐπίσης καὶ τοὺς ὑποψηφίους τῶν διαφορῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν ν' ἀποστέλωσιν ἡμῖν τὰ προγράμματα των, — ἅτινα θέλομεν καταχωρίσαι ἐὰν στηρίζωνται ἐπὶ ἀρχῶν, ἔστω καὶ ἐναντίων πρὸς τὰς ἡμετέρας, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ὠρισμένων — ὠρισμένως διατυπουμένη τὴν γνώμην των ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἢ κοινωνικῶν ζητημάτων, ἅτινα ἐνδιαφέρουσι καὶ σχετίζονται εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμεσῶς μὲ τὴν εὐημερίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἀπαιτοῦμεν κυρίως ἀρχὰς καὶ ἰδέας ὠρισμένας.

Τὰ πρὸς τὸν « Ἐ κ λ ο γ ε ῦ σ » ἀποστέλλόμενα ἔγγραφα πρέπει νὰ ἐπιγράφωνται « πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ Ἐ κ λ ο γ ε ῦ σ ».

Τὸ γραφεῖον ἡμῶν εὐρίσκειται εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῶν Συζητήσεων.